

Dage til Skiftedag, og jeg har ikke skaffet mig Sikkerhed for mere end for de ottes Vedkommende af de tolv, som min selvbestaltede Departementschef, Hr. Jørgen Nielsen, har foreslaaet mig, men der er altsaa der intet at gøre. Ikke mere Tid.

Saaledes antager jeg, det ærede Medlem har været situeret: Jeg kan ikke faa undersøgt mere end de ottes Forhold, saa tage vi de otte. Saaledes maa det vel være gaaet til. Thi, ræsonnerer det ærede Medlem videre, mindre end tre Dages Varsel kan jeg dog ikke give de til Afgang bestemte Kommissionsformænd. Havde den selvbestaltede Departementschef villet give det ærede Medlem lidt mere Tid, antager jeg, det ærede Medlem havde faaet Dusinet fuldt, som Hr. Jørgen Nielsen — saa beskedent som han udtrykker sig — har ønsket, og videre havde det maaske været muligt for det ærede Medlem at give en rimeligere og rigeligere Frist for dem, som skulde gaa af, og navnlig til i Afskedsskrivelsen at faa indflettet en Tak til dem for samvittighedsfuld Udøvelse af deres vigtige Gerning. Det blev der nu ikke Tid til, det ærede Medlem fik ikke Tid til at bringe de Mænd en Tak, som i en lang Aarrække have arbejdet i en Gerning, hvis store Ansvar og Betydning ingen her i dette Ting bestrider. Det er muligt, at det ærede Medlem, hvis Hr. Jørgen Nielsen havde levet ham lidt mere Tid, baade havde faaet gennemgaaet samtlige de tolv Kvalifikationer, og faaet taget Afsked med de da ikke otte, men tolv paa en noget hensynsfuldere Maade, end Tilfældet blev.

Men værst med den korte Tid, som var levet det ærede Medlem, er det dog for de fire, som ikke fandt Naade for det ærede Medlems Øjne, enten det nu er paa Grund af manglende Undersøgelse, eller fordi det virkelig er og var saaledes, at det ærede Medlem fandt, at disse fire ikke vare værdige til at udnævnes til Kommissionsformænd, at de maatte refuseres, og man maatte beholde de gamle. Betænkningen udviser, hvad det er for fire, der er Tale om. Det er for det første Boelsmand Chr. P. Jensen, Aalborgvej 115. Han var indstillet til at skulle være Formand i Hjørring Amt. Jeg gaar ud fra — et af to maa være Tilfældet —, at det ærede Medlem enten ikke har faaet Tid, idet Hr. Jørgen Nielsen ikke har levet ham Tid til at faa undersøgt Hr. Chr. P. Jensens Kvalifikation, eller ogsaa har det ærede Medlem haft Tid til at undersøge dette, men har ment, at Undersøgelsens Resultat medførte, at han ikke burde ud-

nævnes, saa at man maatte beholde den gamle. Det samme gælder Husmand Chr. Madsen, Uggerslev, som var bestemt til at skulle afløse det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), endvidere Husmand A. C. Andersen, Grønnemose, som skulde have været Formand i Assens Amt, og Husmand Henrik Kristensen, Dysted pr. Olstrup, der skulde have været Formand i Præstø Amt efter Hr. Jørgen Niensens beskedne Henstilling. Et af to — det ærede Medlem kan forklare os, hvilket der er hvilket —: enten har det ærede Medlem ikke faaet Tid til at føre sin samvittighedsfulde Prøvelse frem til ogsaa at omfatte disse fire, eller ogsaa har han faaet deres Kvalifikationer undersøgt og befundet dem for ringe at være, thi det ærede Medlem har fralagt sig bestemt, at han ved sin Fremfærd har villet sætte en Plet paa f. Eks. de Herrer Folketingsmænd fra Faaborg (R. Christiansen) og fra Ruds Vedby (Svendsen). Det gør han, hvis han vil paastaa, at de i Dygtighed og Nidkærlighed staa tilbage for de fire i de Amter, hvor det ærede Medlem ikke fulgte Indstillingen, og det maa være Meningen, medmindre han erkender, at de nye her ikke vare værdige til at afløse.

Men det være nu, som det vil med med den Tid, der var levet det ærede Medlem, det maa blive en Sag mellem ham og Jørgen Nielsen, Viby. Det, som med Grund bebrejdes det ærede Medlem, er, at han ikke afviste Jørgen Nielsen med samt hans beskedne Henstillinger, endvidere det ærede Medlems rent embedsmæssige Forhold i denne Sag ved at skyde Departementet til Side og endelig den hensynsløse Maade, hvorpaa de afgaaede Formænd fik deres Afsked meddelt.

Det ærede Medlem synes at ville ride ud paa Paastanden om, at Ordføreren for dette Budget og de andre, der have haft Ordet om dette Forhold, ogsaa jeg, have haft til ledende Motiv, at vi i og for sig misbilligede, at der er udnævnt Husmænd til disse Poster. Det ærede Medlem nikker. Det ærede Medlem vil dermed gentage sin Paastand om — han nikker igen —, at det, der ligger til Grund for vore Bebrejdelser, er, at der er udnævnt Husmænd. Da det ærede Medlem nu nikker saa energisk, forudsætter jeg, at det ærede Medlem ikke ved bedre, end han taler og — nikker. Jeg skal da sige til det ærede Medlem, der nu har Nikkeassistance af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), at begge de ærede Medlemmer svæve i en Vildfarelse. Jeg kan forsikre